

Запослени на пословима возача санитарског возила у здравственој установи није здравствени радник, ни здравствени сарадник у смислу Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС" бр.107/05, 72/09, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13) због чега нема право на коефицијент 13,58 и да му се применом коефицијента за обрачун плата здравственим радницима који је утврђен Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама обрачуна плата („Службени гласник РС" бр.44/01, 15/02, 30/02,32/02...11/12).

Стога није ништава одредба уговора о раду, односно његовог анекса којом је запосленом на пословима возача санитарског возила утврђен коефицијент за обрачун плате у складу са чланом 2 тачка 13 Уредбе.

Образложење:

Према садржају правилника о систематизацији радних места код послодавца здравствених установа по правилу за обављање послова радног места возач санитарског возила прописани су услови - III или IV степен стручне спреме, KB возач, положен испит за возача Б, Ц и Д категорије. Правилником је предвиђено да возач санитарског возила обавља послове: да по писменом налогу ординирајућег доктора, доктора из Службе хитне медицинске помоћи и референта за саобраћај врши превоз болесника, при чему води бригу о болеснику током транспорта, смештаја у болницу, специјалистичког прегледа и превоза до здравствене установе или стана болесника, врши по потреби превоз здравствених радника за пружање услуга у стану болесника, превози медицинску документацију и осталу документацију у Службу заједничких послова из здравствених станица и обрнуто, односи материјал на лабораторијске анализе у надлежну здравствену установу, свакодневно одржавање чистоће и исправности возила, обавезно остављање возила у исправном стању и напуњеног горивом, у сарадњи са референтом за саобраћај у случају већих кварова на возилу предузима мере за што бржу оправку у надлежном сервису, води бригу о редовном сервисирању санитарског возила, води посебну књигу у коју уноси датуме прања кола, подмазивања, промене гума, уља, пређене километраже, утрошка горива и бонова за гориво, по пријему путног налога и извршене вожње уписује податке, непосредно сарађује са референтом за саобраћај и придржава се плана и програма (распореда вожњи и радног времена) које сачини референт за саобраћај, сачињава недељни извештај о пређеној километражи.

Сви возачи екипе хитне медицинске помоћи мимо уговореног делокруга брину се и о инсталираном систему за оксигенизацију односно давање кисеоника, управљају светлосно-звучном сигнализацијом у возилу и у поступку медицинског збрињавања пацијената обављају послове које им наложи дежурни лекар екипе. У поступцима реанимације односно оживљавања пацијената при масажи срца и давању вештачког дисања, возач по налогу дежурног лекара врши вентилирање амбу-баленом, износи сет за интубацију, дефибрилатор и носила.

Уредбу о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС" бр.44/01...91/2010) донела је Влада РС на основу Закона о платама запослених у јавним службама. Одредбом члана 2 тачка 13 Уредбе утврђени су коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у здравственим установама.

Одредбом уговора о раду, односно његовог анекса утврђен је припадајући коефицијент за обрачун и исплату плате за рад на пословима возача санитетског возила, у складу са Уредбом.

Послодавац је служба која обавља делатност којом се обезбеђује здравствена заштита грађана, која обухвата спровођење мера и активности здравствене заштите које се, у складу са здравственом доктрином и уз употребу здравствених технологија, користе за очување и унапређење здравља људи, дакле обавља здравствену делатност. Мере и активности здравствене заштите морају бити засноване на научним доказима, односно морају бити безбедне, сигурне и ефикасне и у складу са начелима професионалне етике. Ради се о здравственој служби коју чине здравствени радници, односно здравствени сарадници који обављају здравствену делатност у складу са Законом о здравственој заштити.

Здравствени радници према Закону о здравственој заштити су лица која имају завршен медицински, стоматолошки, односно фармацеутски факултет, као и лица са завршеном школом здравствене струке, која непосредно као професију обављају здравствену делатност у здравственим установама или приватној пракси под условима прописаним овим законом. Здравствени сарадници према овом закону су лица са средњом, вишом, односно високом стручном спремом која обављају одређене послове здравствене заштите у здравственој установи, односно приватној пракси. Дакле, завршени медицински, стоматолошки, фармацеутски факултет, завршена школа здравствене струке и непосредно као професија обављање здравствене делатности одређују здравственог радника и тиме се он разликује од здравственог сарадника.

Закон о здравственој заштити поред тога што даје дефиницију здравственог радника, набраја здравствене раднике у зависности од степена стручне спреме. Тако су здравствени радници: доктор медицине, доктор стоматологије, дипломирани фармацеут медицински биохемичар - са завршеним одговарајућим факултетом здравствене струке, други здравствени радник - са завршеном одговарајућом високом, вишом, односно средњом школом здравствене струке.

Закон прописује обавезу здравствених радника да здравствену делатност обављају у складу са важећом здравственом доктрином и у складу са кодексом професионалне етике. Одредбом члана 173 Закона о здравственој заштити забрањено је обављање здравствене делатности од стране лица која се у смислу овог закона не сматрају здравственим радницима и здравственим сарадницима.

Услов за обављање послова возача санитетског возила ,није завршена школа здравствене струке, нити возач обавља непосредно као професију здравствену делатност, а у опису његових послова није, нити може бити пружање медицинске помоћи с обзиром на стручну спрему коју има. Зато возач није здравствени радник у смислу Закона о здравственој заштити па се при обрачуну плате не може применити коефицијент утврђен за здравствене раднике.

Извршиоци на пословима возача по слову закона не могу обављати здравствену делатност ради чега и у случају да стварно врше послове из њеног садржаја они то чине противправно из тога не могу извући корист

(правно схватање усвојено на седници представника одељења радних спорова свих апелационих судова, одржаној 11.04.2014. године)